

Като признавали ветхи-тъ чловѣци чи тѣхнѣи духъ е Божественнаго проусхожденія; то и му отдавали такъвѣхъ еднакъ силѣ, спорядъ коѣто онъ да може всичко да управлява и да образува; за това и въ Священно-то Писаніе се казва че: *Вселенна-ша е и жлна ошъ духъ Божій* (Бытіе). Тамъ ёще е казано какъ: *чловѣческій духъ се уариличява на единъ всеобъемлющій и живовворенъ воздухъ или ешеръ* (αιθηρ), *въ койшо само чловѣческа-ша душа е способна да обихава и да го дише а не безсловесни-шѣ живовшни.*

Забѣлежка 2) Тукъ мы смы длжны за по голѣмъ ясность да докажемъ на кжсичко: по що се различяватъ безсловесни-тѣ животни отъ чловѣцы-тѣ? — Наистинж и животни-тѣ имать душж, и память, тѣ имать ёще едно, мжкаръ и несъвѣршено разсудително чюство, силж представленія (въображеніе) и желаніе (инстинктъ); но тѣ нѣмать *духъ, самосознашеленъ, разумъ, свободнж воляж* и проч. конто има чловѣкъ. — Въ слѣдствие на туй тѣ не сж отвѣтственни за дѣйствиѣ-та си както е отвѣтственъ чловѣкъ, който, спорядъ свой духъ, самостоятелно и самосознателно дѣйствова; но за то и е длженъ да дава за всичко отвѣтъ Богу и на съвѣсть-та си. — Проповѣдникъ Екклесіастъ като срянява чловѣкъ (но неправеднаго) съ скотове-тѣ казва: „Чловѣкъ ще умри като скотове-тѣ, всички-тѣ еднакво дишятъ и нищо вѣма по много чловѣкъ² отъ животны-тѣ и *всичко е суеша. Всички-шѣ ошхождашъ въ едно мѣсто, всички-шѣ сж ошъ пржсшъ и всички-шѣ въ пржсшъ-шж ще се за-вжрижшъ.* „(Екклес. III. 19, 20.) Но пакъ сжщій проповѣдникъ по надолу казва: „*Н кой знае, ако духъ чловѣческій и а горѣ вжзхожда, и ако духъ скошскій слазя долу въ земж-шж?*“ (Екклес. III. 21). —

Ил тошъ же казва: че душа-та чловѣческа само